

Ur Tryck stjärna av Bodil Malmsten

Kvinna – vilket ord, pinsamt. Fult. Kvinna-na. Kvinnor. Kvinno-kropp, kvinnor-kropp, kvinnor-kopp. Om man nu ska behöva finnas och så blir man ”kvinna!” Behå, mensont, bröst, föda barn. Ägg-lossning. Höglackade skor. Allting som gör ont...

Det motsatta könet, vad är det för motsatt med det? Kön och kön och kön och kön.

Kvin-na... Inte för det är bättre att vara ”man.”

Dom är det ju synd om på riktigt, det är inte bara något som dom spelar upp för att man ska tycka synd om dom.

”Män” – dom vet inte hur synd om dom det är. Dom tror att det ska vara så.

Jocke har ingen aning om hur sorglig han är.

”Hur är det?” Frågar man.

”Det är väl bra”, säger han. Eller bara:

”Det är bra.”

Stoppa i honom lite pizza och han är glad.

Huvudsaken är att jag är där.

Jag tillfredsställer alla hans behov. Han har ungefär två.

Ur ”Arne Anka” av Charlie Christensen

NU vet jag. NU har jag det. Vad Einsteins relativitetsteori egentligen går ut på. Nu vet jag varför Jupiter är närmare solen än Pluto. Att ordet galax egentligen betyder mjölk på grekiska. Varför bussarna till Akalla har de avgångstider de har. Allting hänger ihop. Det finns en helhet, både fysiskt och geografiskt. Tiden är ett tankefel och Herakleitos hade fel. Han sa att man inte kunde stiga ner i samma flod två gånger, men det är samma flod hela tiden. Allt sker samtidigt, framtiden, forntiden, nutiden. Den tid det tar för mig att säga detta är samtidigt beviset på att det redan är sagt, fattar ni?

Det sitter i hjärnan, Palme blev skjuten samma dag som Julius Caesar satte eld på biblioteket i Alexandria. Jesus lever, Muhammed lever. Yngve Stor, Sune Mangs, Albert Engström. Alla är döda! Rom grundades i samma ögonblick som Romulus och Remus började suga på Anita Ekbergs tuttar. Mera sprit.

Ur "Sanning och konsekvens" av Nigel Williams

Visst. Nu börja---re gå upp för me ", Javisst. Nu börjar ja--- haja---re här. Ja--- hade lite problem men så fick ja--- hjälp på traven. Alltså kolla tjejer, här ser vi ju nu varför snubbar e överlägsna oss. Ja--- menar de--- här e--- va man kallar hård,data. Lägg märke till pälsen under armarna å axlarna specialbyggda för hockey tacklingar å här ... Går runt STEVE som en museiciceron. Här kan vi se skulderbladen utformade speciellt för å bära ölbackar å alla världens börder å brudar över trösklar å troligen själva trösklarna å den här lilla klumpen kallas biceps eller hustruplågarmuskeln, de--- e' bara å lägga frugan över knät å köra igång. Neanderthal,röst. "Låt mig ta hand om de--- här." Går fortfarande runt honom. Ja, sen e---re inte så mycket mer å lägga märke till på---re här utvecklingsstadiet. Nacken som luktar som en skål hundkäk å örona bakom vilka de--- e--- sed å inte tvätta sig. "Ja--- gillar" bruka--- farsan säga "män som luktar som män" de vill säga för jävligt.

Ur "Bang Bang you're dead" av William Mastrosimone

Mamma? Pappa? Ni fick mig att göra det här. Jag ville döda er men jag ville inte att ni skulle dö. Hur skulle jag annars kunna säga vad jag tänker på utan att ni avbryter mig hela tiden? Mamma? Hur sjunger du nu om du är död? Sluta. Du brukade sjunga den där får mig när jag inte kunde sova. Sluta, snälla? Har jag inte tillräckligt med smärta? Är det inte tillräckligt jobbigt att vara ingen? Är det inte tillräckligt att alla tittar på mig som om jag vore en trasig soppsåse? Var passar jag in? Var kan jag gå utan att jag har någon hängande i mina hälar? I skolan ger lärarna mig det här provet och den där stencilen och gör inte si och gör inte så. Sen kommer jag hem och så hittar ni alltid något som jag inte gjorde och jag duger aldrig. Jag är bara trött på att ni är besvikna på mig hela tiden. Kommer du ihåg när du gav mig den där baseballhandsken, pappa, och jag fångade den där långbollen i "Lilla---ligan---mästerskapen" och du bar mig på dina axlar av planen? Varför kan inte det vara mer som det? Varför är det så lätt att prata med er nu? Som sagt var, tack för att ni lyssnade.

Ur ”Huset som Rut glömde” av Eva Brise

På ett ställe såg jag en kille som stod ensam och jag gick fram till honom och sa: Kan inte du låtsas att du känner mig, så att jag slipper gå vidare med mitt sällskap och får stanna här istället? Han bara kollade på mig och sen la han handen runt min nacke och kysste mig. ”Du är kvinnan i mitt liv” sa

han. Och den natten sov vi inte mycket hemma i hans lilla lägenhet. Sen gick det väl några dagar, jag försökte ringa, men det var fel på telefonlinjerna så det bröts hela tiden. Men jag tänkte att jag är ju kvinnan i hans liv, så jag ska överraska honom. Jag ringde på hans dörr. Men han var inte hemma.

Men jag tänkte att jag är kvinnan i hans liv, så jag kan vänta. Och jag hade ju mat och filter och så, så jag bodde där i hans trapp i nästan ett halvår, tufft. Så en dag vaknade jag av att någon sparkade på mig och det var han. Han sa: nu får du väl ändå ta och ge dig! Han hade missförstått allting och blivit rädd för mig. Och när jag frågade om han mindes att han sagt att jag var kvinnan i hans liv – då ringde han polisen! Då ringde han er!

Ur ”Fågelpappan” av Staffan Götestam

En gång när jag var liten så dog min morfar! Morsan grät hysteriskt i tre dar. Jag ville behålla hans fåglar, men dom sa att städerskan hade släppt ut dom genom fönstret av misstag. Sen skulle pappa alltid ligga i min säng och läsa sagor, och trösta och hålla på... Jag stängde örona och låtsades som om jag sov. Jag ville inte höra hans jävla sagor. Vet du... när dom ringde och sa att morfar hade dött, så försökte han se så förbannat ledsen ut. Men jag såg att han kände sej som om han hade blivit frisk från nån hemsk sjukdom. Jävla gubbe, du... Jag ska köpa en labrador åt morsan. Dom är skickliga ledarhundar ... dom ser när människor gråter ... dom leder blinda morsor över gatan, så det inte ska hända tråkigheter. Nu ska jag ta ett bloss, gud vad jag blir trött på mig själv.

Ur ”Inte göra mamma ledsen!” av Fia Adler Sandblad

Du ville ju så gärna ha en, sa du! Först så bråkar du och vill ha en nalle och sedan när du får en så säger du att du hatar den... du är så bortskämd och egoistisk: Det spelar ingen roll vad du får så är du inte nöjd! Förstår du inte att jag blir ledsen när ingenting duger, när du aldrig blir nöjd, förstår du inte det? Svara! Och du, säg till henne att hon får lugna ner sig, säg till henne att hon måste sluta att ställa orimliga krav: Hon har precis fått en nalle och nu så duger inte det! *Flickan/Pojken: till nallen:* Du förstår, du får inte göra mamma ledsen. Du måste vara snäll. Hör du det: snäll. Du förstår väl att jag blir besviken om du är dum. Är du dum får du vara ensam. Då tänker jag inte bry mig om dig. Är du dum? Är du snäll? Då kan du få en bit choklad och sitta med här.

Ur ”En Kvinna” av Dario fo

Så, nu måste vi skynda oss och springa! Vad han är söt... nu ska han till lilla fröken. Nu tar vi väskan... och jackan... och så börjar dan. Nyckeln, nyckeln, var har jag lagt nyckeln? Var har jag lagt nyckeln? Varenda morgon är det samma historia med nyckeln! Varför sätter jag inte upp nåt här... en stor spik, med nyckeln på här? Nej då, jämt måste jag kasta bort en massa tid på att springa runt här i huset och leta efter nyckeln, när jag har så bråttom. Lugn, nu ska vi vara lugna och försöka komma ihåg. Alltså – jag kom hem i går kväll. Lillen satt på min arm, kassen i min vänstra hand. Jag ställer ner kassen och nyckeln hade jag i handen. Lillen ner i vaggan. Jag går ut igen. Jag tar kassen. Nyckeln är i handen, mjölkflaskan i armhålan. Jag går in. Jag ställer ner kassen. Mjölken ställer jag i kylskåpet... tänk om jag lagt nyckeln i kylskåpet! Om det är så, så stryper jag mej själv. Nej, jag stryper mej inte... nyckeln ligger inte där. Men var har jag lagt den? Han har bajsat, igen. Det kunde man ju ge sej på. Vad är klockan? Neeej!

Ur ”Natten sjunger sina sånger” av Jon Fosse

Jag kan inte sitta inne hela tiden bara för att du gör det. Jag är inte sån.
Det måste hända nåt. Jag måste träffa människor. Och om bara nån kunnat komma hem till oss. Men det går ju inte det heller.
För då går du ju bara och gömmer dig. Så fort nån kommer innanför dörrn drar du dig undan in i sovrummet. Det går ju inte. Inte kan jag gå ut och träffa människor. Inte kan dom komma hit. För om det kommer nån hit och du inte drar dig undan in i sovrummet utan sitter här inne så är du så stel och så konstig att stämningen blir så stel att man inte står ut. Till och med dina föräldrar vände ju. Innan dom ens kommit innanför dörrn. Allt blir så stelt och äckligt. Det går inte.
Jag står inte ut med att det kommer folk hit.

Ur Skvaller av Neil Simon

Jaha ... få se nu . . . vad det är som har hänt . . . från början ... Som det hände ... Som jag berättar det.
Åh, herregud ... men va fan ...
Alltså. Jag kom hem från arbetet klockan sex ikväll. Min fru, Carin, var i sovrummet och klädde sig för festen. Jag tog fram en flaska champagne från kylskåpet och gick upp för trappan. Rosita, vår spanska kock alltså, var i köket tillsammans med Ramona, sin spanska syster och Romero, sin spanska son. De förberedde en italiensk middag. Dom väntade på att Carin skulle be dom att sätta igång med middan. När jag går där i trappan, så säger jag till mej själv: "Det är så fantastiskt att jag fortfarande efter 10 år älskar min hustru så mycket" Carin satte på sig parfymen jag köpte till henne i julklapp. Jag köpte den medvetet till henne för att den gör mig helt galen.
.... Jag knackar på sovrumsdörren. Knack knack knack. Hon öppnar. Jag ger henne ett glas med champagne. Jag skålar ... (*Ser på Ingrid*) ” För den vackraste fru en man någonsin har haft i 10 år.” Hon säger då ” För den bästa mannen och dem bästa 10 åren en vacker fru någonsin haft.”... Vi dricker, vi kysser, vi skålar igen ” För den mjukaste hyn och den ljuvligaste kropp som inte åldrats en dag på 10 underbara år... Hon skålar ” För de varsammaste händer som någonsin smekt den mjukaste hyn som inte åldrats en dag på 10

år.” ... Vi dricker, vi kysser, vi skålar ... Vi dricker, vi kysser, vi skålar ... Runt klockan sju är flaskan tom, min fru är berusad och jag är fullkomligt utslagen ... Då känner jag doften av hennes parfym. Parfymen som jag aldrig kunnat motstå ... och jag älskar med henne med samma glöd och passion som på våran bröllopsnatt.

(Ställer sig upp, mot Hjelmström)

Jag berättar det här utan att skämmas, Jag berättar det med stolthet och glädje över en kärlek som växer sig starkare för varje dag som går. Vi ligger där trötta och nakna i varandras armar, överväldigade i vår lycka.

Klockan blir åtta och det har blivit mörkt utanför. Plötsligt hörs det en försiktig knackning på dörren. Knack knack knack. Dörren öppnas och en underlig ung man står och tittar ner på oss med en kniv i handen. Carin skriker. *(Han börjar att spela upp historien)* Jag hoppar upp ur sängen och springer till byrålådan för att hämta pistolen. Carin tar tag i en handduk för att skylla sig. Jag rusar tillbaka in med pistolen, redo att rädda min frus liv. Den märkliga unge mannen säger nånting på spanska. "Yo quito se dablo enchilada por queso in quinto minuto." Men jag pratar inte spanska och har aldrig sett Rositas son, Romero förut, så jag visste inte att kniven var för att hacka salladen med och att han frågade: "Ska vi värma upp middan, nu"? Så jag siktar på honom med pistolen och Carin skriker och sliter tag i armen på mej. Pistolen går av och kulan går rakt genom öronsribben på mej. Rositas son, Romero springer ner igen och skriker till Rosita och Ramona, "Mamseeta! Meela que paso el hombre ay baco ay yah. El hombre que loco, que bang-bang." – Den galna mannen sköt på honom, alltså. Så Rosita, Ramona och Romero flyr genast härifrån.

Det rinner en massa blod från min örsnibb ner på Carins nya aftonklänning. Plötsligt kommer en bil. Det är dom första gästerna som anländer. Carin kastar på sig en badrock och springer ner för att stoppa Rosita, Ramona och Romero för att vi inte ska bli utan mat. Men dom hinner köra iväg i sin Toyota. Jag tittar ut genom fönstret, men det är mörkt, så jag tror att det är någon som stjälar min fina Mercedes och skjuter ett skott efter dom. Carin springer ner till källaren där hon förvarar en del gamla aftonklänningar. Hon hittar inte ljusknappen, snubblar i trapporna och svimmar i mörkret. Jag rusar ner för att leta efter henne och då ser jag att källardörren är öppen och eftersom jag är rädd för att den underliga mannen ska komma tillbaka, så låser jag dörren utan att veta att Carin fortfarande är kvar därnere. Jag springer upp igen för att ta några värktabletter eftersom mitt öra gör vansinnigt ont eftersom det är ett hål i det. Men jag får blod i ögonen från fingrarna och av misstag tar jag fyra Valium istället. Jag hör gästerna där nere och vill be dem leta efter Carin men plötsligt kan jag inte tala p.g.a. alla Valiumtabletter jag tagit, och jag blöder på den vita mattan. Så jag börjar skriva ett meddelande som förklarar vad det är som har hänt men det blir bara en massa konstiga kråkfötter av det. Då blir jag rädd att dom ska tro att det är ett självmordsbrev och att de ringer polisen vilket vore förödande för min vän Lars Björk som är på väg hit att bli inblandat i en självmordshistoria, eftersom han ställer upp i kommunalvalet. Så jag river sönder lappen och spolrar ner den i toaletten, just som de kommer in i mitt rum. De skriker åt mig "Vad är det som har hänt? Vad är det som har hänt?" och jag hinner inte tala om vad som har hänt innan jag svimmar på sängen.

Och det är hela jävla sanningen. Så gick det till, så sant jag heter ...

(Han öppnar morgonrocken och visar monogrammet "PF" på pyjamasen.)

... Peter Falck.